

østfor Limfjordens store Bredning op mod Viborg og Syd for Løgstør forbi Hals og Aalborg — hele denne Strækning, der er en væsentlig Del af Viborg Amt, har hverken Jernbane eller Telegraf. Strækningen Viborg—Løgstør—Hobro og Syd paa har ikke saa meget som en Telegraffstation paa disse milevide Strækninger. Der ligger nu Mars meget passende som et lille Centrumssted, og det bør vistnok nyde denne ringe Impedekommen. Hvorvidt en Jernbane til Løgstør fra Hobro eller et Punkt længere Syd paa vil være at sætte som Nr. 1 istedetfor Sallingbanen, tør jeg ikke omtale, thi det ligger udenfor Forhandlingen her. — Den store Forandring, der er foregaaet med vort Jernbanevæsen, er ikke omtalt med et Ord i Finansbudgettet, og det fortaar jeg, efter som man først fik Sagen ordnet i Midten af Oktober; saavidt jeg har set, er ogsaa kun det nøgne Forslag kommet ind. — Der forlanges til en Dampfærge over Odde Sund 840,000 Kr. Jeg havde en lignende Fornemmelse som et æret Medlem igaar, jeg erindrer ikke hvem, at det vilde være ligesaa rigtigt først at forsøge, hvilken Trafik der vil blive over Odde Sund, inden man gik til denne store Udgift. Naar jeg sammenligner det Beløb, der skulde anvendes ved dette lille Stræde i Thisted Amt, med det Beløb, der skulde anvendes f. Ex. til at bygge en Bro over Masnehund, forlænge Banen til Masnehoved og anlægge en ordentlig Havn der, bliver den hele Forskjel kun 150,000 Kr.; men jeg kan da ikke skjønne rettere, end at det sidstnævnte Anlæg maa have en langt større Betydning for Samfundelsen i og for sig, bortset fra de lokale Forhold, end det førstnævnte. Dermed er ikke sagt, at ikke et saadant Anlæg vilde være hensigtsmæssigt, thi det tværgige Thylands Fordringer bør se passende Fyldest, især naar vi kunde forene det med Forbedringer af Forholdene ved Esbjerg. Ja, det ligger udenfor min Myndighed, udenfor min Evne, vil den høitærede Indenrigsminister vel sige, medmindre I ville forlange, at vi skulle gaa ind paa en Stats-Dampskibsdrift, og det ville I dog rimeligvis ikke forlange. Jeg tror dog, at der kan være forskellige Maader, hvorpaa man kan komme til Hjælp mod dette Onde. Saaledes som Forholdene nu ere ved Esbjerg, vil det nemlig ikke hjælpe Thyboerne stort, at de faae en Dampfærge over Odde Sund for dermed at faae Kreaturerne befordrede til Esbjerg, thi dette vil medføre en saadan Fordyrelse af Kreaturernes Transport, at de overhovedet vanskeligt ville kunne føre dem til England med disse Transportmidler. Saadanne Forhold optaa jo saa ofte, hvor det er et vel ikke i og for sig, men isølge Forholdenes Natur monopoliseret Selskab, der besørger Farten. Det er ikke just alene Selskabets Lagter, men de Forhold, som ere forbundne dermed, som gjøre, at man, efter hvad man har sagt mig, maa betale mellem 40 og 50 Kr. pr. Kreatur.

Denne Udgift er saa stor, at man i høi Grad har været nødt til, til Trods for Tolden, at lade Trafikken gaa til Hamborg istedetfor til England; thi at føre Kreaturerne over til Ostkysten og norden om Slagen vil af andre Grunde forvolde store Vanskeligheder. Dette er ikke noget Regjeringsanliggende, men det er et Forhold, som det nok kan være værdt at overveje baade for Regjeringen og for Rigsdagen. Frederikshavns Havn tør jeg ikke nu komme ind paa at omtale; det er jo et delikat Emne, og et Emne, som vistnok hellere bør være Gjenstand for fortrolig Forhandling. Jeg har ogsaa læst Noget om, at den høitærede Indenrigsminister skulde have sagt Noget desangaaende, og jeg studsede ved at læse det, men vi faae jo siden at høre, hvorledes det henger sammen dermed. Derimod tør jeg maasse gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Bevillingen af de 100,000 Kr. til Helsingørs Havn. Helsingør er med Hensyn til sin Veligheden mod Søfiden fortrinlig stillet, men med Hensyn til sit Opland er den i overordentlig Grad ringere stillet end dens Konkurrent Helsingborg. Helsingborg er ringere stillet med Hensyn til Veligheden ved Søen, men den har et stort Opland. Regjeringen brugte gennem sin Kommission 6 Aar for at komme til en Forstaelse af, hvorledes den vilde udvide Helsingørs Havn, uagtet den erkjendte, at en Udvidelse var nødvendig. I dette Tilfælde ventede den ikke paa Rigsdagen, thi den fik strax bevilget af Rigsdagen, hvad den forlangte. Men i disse 6 Aar gik Helsingborg frem med Kjæmpeskridt med Hensyn til sit Havnevæsen og truede derved stærkt vort eget Helsingør. Hvortil disse 100,000 Kr., som jo ere en Gjenbevilgning, skulle benyttes, bryder jeg mig lige meget om, naar blot Havnen ved at faae denne Udvidelse bliver god og svarende til Niemedet, saa at Helsingør kan benytte sin fortrinlige Veligheden, thi uden en saadan Benyttelse vil Stillingen for Helsingør, som jo tidligere har været en af vore største Byer, være i høi Grad truet. Der har nu omtrent i et Aar været et Spørgsmaal oppe, nemlig Spørgsmaalet om at knytte Anlægget af et større Jernskibsbyggeri til Virksomheden dermed, hvilket jo da ogsaa vilde have sin Betydning med Hensyn til en større Benyttelse af Havnen. Jeg tror at vide, at ikke blot Indenrigsministeren, men ogsaa Krigsministeren og Finansministeren, som paa Grund af de forskjelligartede Interesser, der hertil knyttede sig, have med denne Sag at gjøre, ere velvillig stemte overfor dette Foretagende, men desuagtet har man endnu ikke kunnet faae den bragt i Orden fra Regjeringens Side, og Forholdet kan saaledes maasse her blive et lignende som med Hensyn til Havnen. Ville vi ikke, saa vil vor Konkurrent, og naar man nu ser hen til, at vi for Dieblittet, saa vidt jeg erindrer, lade bygge 6 Jernskibe paa forskjellige Værfter i vort Nabolag, nemlig 1 i Flensborg, 1 i Malmø og nogle